

Sygnatura akt I C 472/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 29-05-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Paweł Kwiatkowski

Protokolant:Katarzyna Mulak

po rozpoznaniu w dniu 29-05-2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) (...) S.A.

przeciwko (...) S.A.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A.na rzecz strony powodowej (...) (...) S.A.kwotę 2.164,80 zł (dwa tysiące sto sześćdziesiąt osiem złotych 80/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 06 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 726 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 472/14

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 20 lutego 2014 r. powód (...) (...) S.A.domagał się zasądzenia od (...) S.A.kwoty 2164,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczony od dnia 6 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że samochód A. należący do M. L. został w dniu 7 stycznia 2012 r. uszkodzony przez sprawcę ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. Poszkodowany zawarł w dniu 12 stycznia 2012 r. umowę najmu pojazdu zastępczego ze stawką 160 zł netto za dobę najmu. Łącznie czynsz najmu pojazdu zastępczego wyniósł 8659,20 zł, z czego strona pozwana wypłaciła odszkodowanie w kwocie 6494,40 zł, nie wyjaśniając przyczyny jego obniżenia. Wierzytelność poszkodowanego została następnie objęta przelewem na rzecz L. K., który dokonał kolejnego przelewu – na rzecz powoda.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 26 lutego 2014 r. powództwo uwzględniono w całości.

W sprzeciwie od w/w nakazu zapłaty strona pozwana – (...) S.A wniosła o oddalenie powództwa.

Strona pozwana zarzuciła, że za uzasadniony najem pojazdu zastępczego uznała najem trwający od 12 stycznia 2013 r. do dnia 31 stycznia 2012 r., w którym poszkodowany został poinformowany o zakwalifikowaniu szkody, jako tzw. szkody całkowitej, a więc nie uzasadniającej naprawy pojazdu, a także za okres dalszych 14 dni niezbędnych na zagospodarowanie uszkodzonego pojazdu. Wobec tego strona pozwana, nie kwestionując umówionej stawki czynszu najmu, wypłaciła odszkodowanie za okres 33 dni.

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa wskazywała, że okres niezbędnego najmu pojazdu zastępczego mógł się skończyć najwcześniej z chwilą wypłaty odszkodowania, co nastąpiło dopiero w dniu 23 marca 2012 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

W dniu 7 stycznia 2012 r. samochód marki należący do M. L.. został uszkodzony przez osobę ubezpieczoną od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej (...) SA.

(bezsporne)

W dniu 12 stycznia 2012 r. poszkodowany zawarł z L. K. umowę najmu pojazdu zastępczego, ze stawką czynszu – 160 zł netto za dobę wynajmu.

(bezsporne)

Po zakończeniu stosunku najmu L. K. wystawił poszkodowanemu fakturę 28 lutego 2012 r. na kwotę 8659,20 zł brutto tytułem kosztów wynajmu pojazdu zastępczego.

(bezsporne)

W dniu 31 stycznia 2012 r. strona pozwana zawiadomiła poszkodowanego, że szkoda w jego pojeździe została zakwalifikowana jako szkoda całkowita, w związku z czym naprawa pojazdu nie jest uzasadniona.

(bezsporne)

Strona pozwana wypłaciła poszkodowanemu odszkodowanie w związku z uszkodzeniem pojazdu w dniu 23 marca 2012 r.

(dowód: akta szkody (pismo z 22 marca 2013 r.) – k. 85)

W dniu 30 marca 2012 r. strona pozwana poinformowała o wypłacie odszkodowania za szkodę związaną z kosztem wynajmu pojazdu zastępczego za 33 dni, w kwocie 6494,40 zł.

(dowód: pismo z 30.03.2012 r. – k. 39)

Poszkodowany zgłosił szkodę związaną z pojazdem zastępczym na początku marca 2012 r.

(dowód: akta szkody – k. 85)

Poszkodowany przeniósł wierzytelność związaną z odszkodowaniem z tytułu kosztów pojazdu zastępczego na L. K.. L. K. przeniósł tę wierzytelność na stronę powodową – (...) (...) SA.

(bezsporne – por. umowy przelewu – k. 26-30)

Mając powyższe na uwadze, Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c., jeśli zawarto umowę odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się wypłacić określone w umowie odszkodowanie za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający.

Nie ulega wątpliwości, że wskazane odszkodowanie obejmuje stosownie do art. 361 § 2 kc stratę związaną z niemożliwością korzystania z rzeczy uszkodzonej. W przypadku uszkodzonego samochodu taką stratą jest koszt wynajmu innego pojazdu. W rozpoznawanej sprawie sporne pomiędzy stronami było jedynie, czy uzasadniony najem pojazdu trwać będzie do daty zawiadomienia, że samochód z uwagi na rozmiar uszkodzeń nie kwalifikuje się do naprawy, czy też do daty wypłaty odszkodowania, liczonego jako różnica pomiędzy wartością samochodu przed wypadkiem i wartością samochodu po wypadku.

Odpowiedź na wskazaną kwestię jest stosunkowo prosta. Poszkodowany ma prawo do pojazdu zastępczego dopóki nie otrzyma odszkodowania wyrównującego jego szkodę w pojeździe. Dopiero po otrzymaniu takiego odszkodowania może bowiem razem z kwotą uzyskaną ze sprzedaży pojazdu uszkodzonego, zakupić kolejny pojazd. Samo zawiadomienie o tym, że naprawa pojazdu jest nieopłacalna nie zapewni natomiast poszkodowanemu środków na zakup kolejnego pojazdu. Będzie bowiem jedynie sygnałem do spieniężenia pojazdu uszkodzonego. Sprzedaż pojazdu uszkodzonego zapewni jednak jedynie część środków na zakup kolejnego pojazdu. Pozostała część powinna pochodzić z odszkodowania.

Wobec powyższego w rozpoznawanej sprawie poszkodowany miał prawo domagać się zwrotu kosztu najmu pojazdu zastępczego za cały okres najmu. Najem upłynął bowiem przed wypłatą odszkodowania. Stawka czynszu najmu nie była sporna, wobec czego poszkodowany mógł żądać kwoty 8659,20 zł – 6494,40 zł, tj. 2164,80 zł.

Wobec powyższego Sąd uznał, że poszkodowanemu przysługiwała wierzytelność z tytułu odszkodowania w wysokości 2164,80 zł. Mogła być ona przedmiotem przelewu, stosownie do art. 509 kc. Sam fakt przelewu na rzecz powoda nie był kwestionowany. Wobec powyższego na rzecz powoda zasądzono kwotę 2164,80 zł jako część niewypłaconego dotychczas odszkodowania.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 kc w zw. z art. 817 kc. Strona pozwana nie kwestionowała daty powstania obowiązku zapłaty odszkodowania, wobec czego przyjęto, że pozostawała w opóźnieniu od 6 kwietnia 2012 r.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc, zasądzając na rzecz powoda zwrot kosztów opłaty sądowej od pozwu w kwocie 109 zł oraz zwrot kosztów zastępstwa prawnego w kwocie 600 zł oraz zwrot kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł..